

SUOMI AJAUTUU TALVISOTAAN

TEKSTI SI SIHVOLA

NEUVOSTOLIITTO LÄHESTYY SUOMEA

Sodan uhka kasvoi kovasti 30-luvun lopulla, mutta Suomessa oltiin sinisilmäisiä eikä haluttu uskoa sodan syttyvän. Neuvostoliitto oli jo elokuun 14. päivänä 1938 yrittänyt neuvotella lähetystösihteeri Boris Jartsevin välityksellä Suomen hallituksen kanssa alue vaihdoksista. Silloin Neuvostoliitto halusi vuokrata Suomenlahden saaret tai vaihtaa ne Repolan ja Porajärven metsäalueisiin yhteensä 183 neliökilometriin metsää.

Ulkoministeri Holsti piti keskustelut Jartsevin kanssa omana tietonaan ja myöhemmin uusi ulkoministeri Erkko ei suostunut edes keskustelemaan hänen kanssaan järkevästi, kun Cajander oli lähinnä vaivautunut ja sanoi Jartseville asian kuuluvan ulkoministerille eikä pääministerille.

Tuskastunut Jartsev koetti esittää asiansa presidentille, mutta Kallio ei ottanut häntä edes vastaan.

Maaliskuussa 1939 Erkon luokse saapuu Neuvostoliiton Rooman-lähettiläs Boris Stein, joka esitti maansa vaatimukset Suomenlahden saarien vuokraamisesta. Erkko vastasi, että on Suomen puolueettomuuden vastaista neuvotella kyseisestä asiasta

Viimein hallitus otti yhteyttä Marsalkka Mannerheimiin, joka oli puolustus neuvoston puheenjohtaja ja hän sanoi, ettei saarista ole Suomelle mitään sotilaallista hyötyä, niiden puolustaminen on mahdotonta. Suomen kannalta olisi oikeastaan hyötyä vetää rajaa muutama peninkulma lännemmäksi.

Ei, sanoo Erkko.

Neuvostoliitto ei jätä asiaa tähän, sanoi Stein enteilevästi poistuessaan Erkon työhuoneesta.

Poliitikot uskoivat Neuvostoliiton kanssa solmittuun hyökkäämättömyys-sopimukseen ja Ruotsin apuun, mutta Ruotsalaisilla ei ollut syytä mennä syyhyttä saunaan.

JOTKUT VARAUTUIVAT SOTAAN

Kesällä 1938 oli syntynyt ajatus AKS:n riveissä linnoittaa Karjalan kannasta lisää, suojeluskunnat ottivat tehtävän omakseen ja organisoivat toiminnan.

Kesäkuun 4. päivänä 1939 alkoi linnoitustyöt, joihin osallistui kerrallaan 3000 miestä viikon rupeamissa. Kaikkiaan kesän aikana osallistui lähes 70000 miestä ja yli 2500 naista. Varoja siihen saatiin mm. siten, että kymmenentuhannet kansalaiset olivat antaneet toukokuun 16. päivän palkan linnoitus- laitteiden rakentamiseen.

Myllykosken Suojeluskuntalaisia Inon-raunioilla 1939 Kannaksen linnoitustöiden lomassa.

Puolustusvoimat varautuivat tulevaan järjestämällä suursotaharjoitukset Kannaksella 7-12.8.1939, joissa oli mukana ennätysmäärä sotaväkeä ja kaikki 32 kpl. Englannista tilattua Vickers panssarivaunua. Eli puolustusvoimat harjoittelivat juuri niissä maisemissa, missä Suomen kohtaloa ratkottiin puoli vuotta myöhemmin.

Kannaksen sotaharjoitusten päätösparaati Viipurissa.

SUOMI VALMISTAUTUU

Kai alkoi käsitykset muuttua Suomen päättäjillä, kun Saksa ja Neuvostoliitto solmivat Ribbentrop sopimuksen 23.8.1939, jossa he jakoivat etupiireihinsä Balttian maat, Puolan ja Suomen.

Viimeistään Saksan hyökkäys Puolaan 1.9.1939 selvitti sen tosiasian, että sota ei välttämättä ole väistettävissä Suomessakaan. Nostettiin valmiustasoa kohottamalla rannikkopuolustus sodanajan tasolle 11.9 ja 4.10 alkaen joukkoja ruvettiin siirtämään kannakselle.

YLIMÄÄRÄINEN HARJOITUS

Neuvostoliiton kutsui Suomen edustajat Moskovaan 5.10 neuvottelemaan Leningradin turvallisuudesta.

Kutsutaan Suomessa 7.10 reserviläiset ylimääräiseen harjoitukseen, 12.10 toteutetaan yleinen liikekannallepano ja samaan aikaan Paasikivi neuvottelee Moskovassa ensimmäisen kerran.

JATKUU JOSKUS TULEVAISUUDESSA